

Ольшанська М. В.,
к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку та аналізу,
Кушнір І.І.,
студентка групи ОП-43 кафедри обліку та аналізу,
Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ У ВИЗНАЧЕННІ ДЕФІНІЦІЇ «ІМПОРТ» І ЙОГО КЛАСИФІКАЦІЇ

З розвитком тісних міжнародних відносин країн між собою зростає зацікавленість суб'єктів господарювання у зовнішньоекономічній діяльності, адже саме вона сприяє розширенню сфер підприємництва. На даний час, на вітчизняному ринку високий рівень конкурентності, а тим самим менше можливостей для стрімкого розвитку бізнесу. Зовнішні зв'язки сприяють розширенню асортименту, який зрідка має однотипний характер. Тому, підприємства і починають проводити свою діяльність за межами держави. Одним з таких видів діяльності є імпорт, результатом здійснення якого є збільшення прибутку, конкурентоспроможності, підвищення рентабельності тощо. Саме тому, багато науковців, дослідників, фахівців-практиків, таких як О. Вівич [1], В.Є. Новицький [3], К.Е. Решетняк [5], О.В. Шкурупій [6] та інші, займаються дослідженням дефініції «імпорт» та його класифікацією.

В.Є. Новицький наводить таке визначення імпорту: «імпорт товарної продукції передбачає завезення на територію країни товарної маси за відповідно оформленою купівельною операцією із іншої країни для продажу і споживання продукції на теренах країни-імпортера» [3, с.157]. У навчальному посібнику із зовнішньоекономічної діяльності [6] терміном «імпорт» його автори називають процес, що передбачає купівлю продукції товарного та нетоварного характеру, виготовленої на території держави іноземного партнера для вжитку або подальшого продажу у територіальних межах країни-імпортера. К.Е. Решетняк зазначає таке: «імпортом називає ввезення на територію імпортуєчої країни продукції, що виготовлена або підлягає реалізації на території країни-контрагента з метою її використання чи перепродажу» [5, с.30-32].

З точки зору бухгалтерського обліку, у практичній діяльності підприємства рекомендовано користуватись визначеннями поняття «імпорт», наведеними у нормативно-законодавчих актах. Так, відповідно до Митного кодексу України, імпорт – це придбання (купівля) українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності в іноземних суб'єктів господарської діяльності товарів із ввезенням їх на територію України, включаючи придбання товарів, призначених для споживання установами і організаціями України, розташованими за її межами [2].

Згідно із Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» імпорт – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України. Дослідження поняття «імпорт» у нормативно-законодавчих

актах та працях науковців, фахівців-практиків дало можливість встановити, що всі із вищенаведених тверджень є практично тотожні між собою, зокрема, йдеться про ввезення на митну територію країни продукту товарного та нетоварного характеру та використання його в її межах. Але, такий підхід до трактування виключає можливість подальшого перепродажу чи обміну з іншими країнами, що часто трапляється у практичній зовнішньоекономічній діяльності. Майже у всіх запропонованих визначеннях не вказано, що імпортовані товари або послуги можуть бути реалізовані за межами країни-імпортера та проходити інші митні кордони. Тому, слід уточнити визначення терміну «імпорт» і трактувати його як сукупність взаємозв'язків між покупцем та виробником або посередником, задля продажу товарного чи нетоварного продукту.

Аналіз наукових джерел щодо зовнішньоекономічної діяльності надав можливість дослідити два основних види купівлі імпортних товарів, послуг, що запропоновані О.В. Шкурупієм (прямий та непрямий імпорт) [6], а також проаналізувати їх переваги та недоліки, і запропонувати вважати більш оптимальним для застосування прямий імпорт. Адже, при його використанні зв'язок відбувається з виробником особисто і збільшує відповідальність його перед покупцем для збереження власної репутації. Також, значно зменшуються витрати на імпортовані товари, послуги, які в подальшому закладаються в його ціну, що дає можливість залучити більше покупців за рахунок нижчої ціни.

Дослідження існуючих класифікацій імпорту дозволило вивчити види, які вже існують і доповнити їх новими, щоб можна було більш точно охарактеризувати кожен операцію пов'язану з імпортом. Зокрема, запропоновано такі підходи до класифікації: відповідно до цільового призначення (одноцільовий і багатоцільовий); за об'єктом продукту, що імпортується (імпорт робіт, послуг; імпорт товарів; імпорт робочої сили; імпорт ресурсів тощо); за пріоритетністю імпортової діяльності (основний, другорядний); за витратами на поставку (безвитратний, частково оплачуваний, повністю оплачуваний); за регулярністю (регулярний, нерегулярний); за кінцевою метою імпорту (з метою споживання в країні підприємства імпортера, перепродажу в інші країни, реімпорту); за кількістю імпортних операцій (одноразовий, багаторазовий), за масштабністю (імпорт невеликих партій товару, імпорт великих партій товару). Отже, результатом проведеного дослідження наукових та нормативних джерел щодо визначення дефініції «імпорт» та його класифікації є пропозиція щодо уточнення поняття «імпорт».

Література

1. Вівич О. Аналіз зовнішньоекономічної діяльності. Львів: Афіна, 2014. 140 с.
2. Митний кодекс України від 12.12.1991 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Новицький В.Є. Міжнародна економічна діяльність України: Підручник. К.: КНЕУ, 2003. 948 с.
4. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.2001 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
5. Решетняк К.Е. Експортно-імпортні операції як основа зовнішньоекономічної діяльності підприємства. Управління розвитком. 2012. №3(124). С.30 -32.
6. Шкурупій О.В., Гончаренко В.В., Артеменко І.А., Пожар А.А., Пінчук І.О., Строчишин Ю.Ф. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств. К.: ЦУЛ, 2012. 248с.